

آماده باش جنگ تجاری

رئیس جمهور فرانسه در واکنش به تهدید همتای آمریکایی به اعمال تعرفه‌های تجاری ۳۰ درصدی بر اتحادیه اروپا خواستار آمده شدن این اتحادیه برای یک نبرد تجاری با واشنگتن شد. پس از آنکه «دونالد ترامپ»، رئیس جمهور آمریکا تهدید به اعمال تعرفه‌های تجاری ۳۰ درصدی بر تقریباً تمامی واردات از اتحادیه اروپا کرد «امانوئل مکرون»، رئیس جمهور فرانسه از این اتحادیه خواست «قاطعانه از منافع اروپایی‌ها دفاع کند.» اتحادیه اروپا در تلاش برای کاستن از تنش‌های تجاری با ایالات متحده اعلام کرد تعرفه‌های تلافی‌جویانه تجاری خود به ارزش ۲۱ میلیارد یورو را اول اوت متوقف می‌کند. دونالد ترامپ اعلام کرد که اتحادیه اروپا و ترکیک از اول ماه اوت با تعرفه ۳۰ درصدی بر روی کالاهای وارداتی به ایالات متحده مواجه خواهند بود و هزمن‌مان تهدید کرد که در صورت اقدام متقابل این میزان افزایش خواهد یافت.

جمهوری خواهان دروغ می گویند

رئیس‌جمهور پیشین ایالات متحده، در واکنش به انتقاد جمهوری خواهان درباره ناآگاهی وی از استفاده از دستگاه اعضای خودکار برای صدور فرمان‌های عفو، آن‌ها را به دروغ‌گویی متهم و تأکید کرد که تمامی این تصمیم‌ها با اطلاع و تأیید شخص او بوده است. «جو بایدن» رئیس‌جمهور پیشین آمریکا به‌شدت به «دونالد ترامپ» و اعضای جمهوری خواه کنگره بابت ادعای عدم اطلاع او از تصمیم‌های مربوط به عفو و تخفیف مجازات‌ها واکنش نشان داد و گفت: «اگر هر دو غلط هستند، خودشان هم می‌دانند، همه آن تصمیم‌ها را خودم گرفتم». در واپسین روزهای حضور در کاخ سفید، بایدن سه بسته از فرمان‌های تخفیف مجازات را صادر کرد، از جمله کاهش مجازات صدها مجرم مواد مخدر غیر خشونت‌آمیز، و تبدیل حکم اعدام ۲۷ نفر به حبس ابد بدون امکان آزادی مشروط. او همچنین در اقدامی بحث‌برانگیزتر، پیشاپیش به اعضای از خانواده‌اش و چهره‌های محافظه‌کار شناخته‌شده از جمله «آنتونی فائوچی» مشاور سابق کاخ سفید در امور کرونا، «مارک میلی» رئیس سابق ستاد مشترک نیروهای مسلح آمریکا، عفو اعطا کرد.

باید غزه را اشغال کنیم

کاتال ۱۴ عبری گزارش داد که «ایتامار بن گویر» وزیر امنیت داخلی و «بتسلئیل اسموتریچ» وزیر دارایی این رژیم در جلسه روز دوشنبه کابینه از «نیامین نتانیاها» نخست‌وزیر خواستند که دستور اشغال کامل نوار غزه را صادر کند. این کاتال گزارش داد که رویکرد فعلی نتانیاها «ارائه پیشنهاد دیگری و به‌جای‌دافتن» به جنبش مقاومت اسلامی (حماس) است. این کاتال به نقل از منابع سیاسی گزارش داد: «شبک زبادی» وجود دارد که آیا حماس به این پیشنهاد پاسخ مثبت خواهد داد یا خیر.» این گزارش در حالی است که وبگاه عبری «واللا» به نقل از یک منبع گزارش داد: «نیامین نتانیاها و ایتامار بن گویر و بتسلئیل اسموتریچ برای تضمین عدم وجود تهدیدی برای ائتلاف در صورت رسیدن به توافق با حماس دیدار کرد.» این وبگاه نوشت: نتانیاها در مذاکرات محرمانه گفت‌وگو معتقد بودند رسیدن به توافق ممکن است اما به ضرر کابینه وی و سقوط دولتش نخواهد بود.

بحرانی عمیق‌تر از همه بحران‌های جاری‌اش شود؛ بحرانی که ممکن است وجودی شود. طبعاً انگیزه پیشگیری از چنین اتفاقی باعث می‌شود پاکستان تلاش کند ماجرا در همین مرحله به عقب برگردد و فعلاً نوبت اسلام‌آباد عقب‌بافتد.

پاکستان همچنین در تقابل با هند از شرق و اسرائیل از غرب که البته هر دو آمریکا را بالای سر خود دارند، به شدت نگران برنامه هسته‌ای تسلیحاتی خود نیز هست و این تحلیل وجود دارد که این سه کشور، بی‌میل نیستند پاکستان را با استفاده از قوه فهریه خلع سلاح کنند. صرف اقدام برای چنین کاری، حتی اگر با قدرت تمام انجام نشود و به نتیجه هم نرسد، می‌تواند آسیب‌هایی عمیق و شاید غیرقابل تحمل به پاکستان بزند. در همین رابطه بود که پاکستان هشدار لازم را در میانه جنگ به تل آویو هم داشت. ژنرال احمد شریف چودری، مدیر روابط عمومی نیروهای مسلح پاکستان، تأکید کرد برنامه هسته‌ای پاکستان کاملاً محافظت شده است و هیچ طرفی، از جمله اسرائیل نمی‌تواند بدون مواجهه با یک عامل بازدارنده قاطع، آن را هدف قرار دهد.

▼ پاکستان تا کجاییش می آید

اما شاید همین تحلیل‌ها بود که باعث شد برخی تصور یا لاقال آروز کنند که پاکستان رسماً به شکل نظامی در حمایت از ایران و تقابل با اسرائیل وارد عرصه جنگ شود؛ اما اسلام‌آباد به هیچ وجه قصد ندارد به این شکل خود را پیش از آنکه مجبور شود در معرض آسیب قرار دهد. محسن رضایی، از فرماندهان سابق سپاه در یک مصاحبه در میانه جنگ مدعی شد پاکستان گفته‌اگر اسرائیل از سلاح هسته‌ای استفاده کند، اسلام‌آباد هم با سلاح هسته‌ای مقابله به مثل خواهد کرد اما پاکستان با سرعت و شدت این ادعا را تکذیب کرد. اسحاق دار، وزیر امور خارجه پاکستان، در واکنش به این اظهارات در مجلس ملی پاکستان گفت: «این کاملاً خیبری غیرمسئولانه و دروغ است. خدا پاکستان را کشوری هسته‌ای قرار داده و بسیاری از کشورهای جهان از این بابت نگرانند.» او در ادامه گفت: «اما این قدرت برای امنیت و ثبات خودمان است. من خواهم روشن کنم که هیچ بی‌بنیایی از جانب ما مبنی بر این که قصد داریم از سلاح هسته‌ای علیه اسرائیل استفاده کنیم، صادر نشده است.»

در همان زمان گزارش‌هایی نیز منتشر شد که حاکی از تلاش پاکستان برای ممانعت از سرایت ناامنی به داخل مرزهایش بود. اعلام شد قادر بخش پیرکانی، مقام ارشد ایالت بلوچستان پاکستان، به خبرگزاری فرانسه گفته: «از دید بین ایران و پاکستان از پنج منطقه - جایی، واشک، پنج‌گور، کیچ و گوادر - متوقف شده است.» پاکستان سابقه چنین تحفظی را در ماجرای جنگ یمن نیز داشت و به‌رغم درخواست متحد مهمش، عربستان سعودی، حاضر نشد وارد درگیری ریاض با یمن شود. این در حالی است که پیشتر پاکستان در تقویت نظامی عربستان نقش آفرین کرده بود.

واقعیت این است که بنیان انگیزه‌های مختلف اسلام‌آباد برای این موضع‌گیری‌ها، دقیقاً در تقابل با دخالت مستقیم ترار می‌گیرد. پاکستان نگران است اقدامات اسرائیل نامنی و خسارت برای او به بار بیآورد. به‌هم‌ریختن اوضاع در ایران را تهدیدی برای خود حساب می‌کند اما فراتر از آن، نگران اصابت ترکش‌های درگیری به خود و نیز فرارگرفتن خودش در فهرست گزینه‌های بعدی درگیری است. اگر اسرائیل از ایران فارغ شود، اصلاً بعید نیست که در بزنگاه بعدی تنش بین هند و پاکستان، اسلام‌آباد خود را از دو طرف در معرض حمله ببیند؛ علاوه‌براین، اگر اسلام‌آباد به هر شکل وارد درگیری با اسرائیل شود، هیچ معلوم نیست شدت و انکشاف اسرائیل، مداخله هند یا حتی اقدام آمریکا چه‌جا باشد.

پاکستان به اندازه کافی با چالش‌های داخلی مواجه است، سال‌هاست درگیر مدیریت تعادل روابطش با چین، آمریکا، عربستان سعودی و ایران بوده. در مرز خود نیز دشمنی قسم‌خورده مثل هند دارد. تقلاي اسلام‌آباد در میانه جنگ ایران و اسرائیل تا حد زیادی به این برمی‌گردد که نمی‌خواهد خطر دیگری به چالش‌هایش اضافه شود و در معرض تهدید وجودی قرار بگیرد. به همین مناسبت با صراحت محض در صحنه دیپلماتیک در مقابل اقدام اسرائیل موضع می‌گیرد و از ایران حمایت می‌کند اما باز به همین دلیل، حاضر نخواهد شد، دوطلبانه در دسرسرای خود را اضافه کند و مستقیم وارد حمایت نظامی از تهران شود. پاکستان نمی‌خواهد جنگ و همسایگی‌اش بالا بگیرد. طبعاً به هیچ وجه حاضر نخواهد شد خودش پیشاپیش جنگ را به خاک خود بکشد.

جدید سیستم دفاع هوایی SAMP/T، موشک‌های فرانسوی در تمام بردها، جنگنده‌های رافال، اولین صورت‌های فلکی ماهواره‌های مدار پایین، قهرمانان هوش مصنوعی، سیستم‌های راداری و ضدیهپ‌ها و غیره) اشاره کرد و گفت که با وجود عدم قطعیت آمریکا و در مواجهه با جاه طلبی چین و تهدید روسیه «قدرت اروپا بهترین سپر» پاریس است. او گفت: «اروپایی که قادر به نوآوری و تولید در خاک خود باشد، اروپایی خواهد بود که مستقل تر خواهد بود و سرنوشت خود را کنترل خواهد کرد و قدرت خود را اعمال خواهد کرد».

مکرور در سخنرانی خود همچنین تاکید کرد: «برای اینکه در این دنیا آزاد باشیم، باید از ما بترسند، برای اینکه از ما بترسند، باید قدرتمند باشیم. برای این هدف، ملت ما باید قوی تر باشد.»

گ اسرائیل با ایران چنین موضع گرفت

خاورمیانه مثل آمریکا یا حتی روسیه، مستقیم وارد نمی‌شود، به اندازه خود نسبت به این اتفاقات دغدغه دارد. همچنین پکن بابت تنش‌هایی که با واشنگتن دارد، مسیر ارتباط خود با تهران را حفظ کرده و در بازه‌های زمانی گسترده، به خط اصلی صادرات نفت ایران تبدیل شده تا گذر فشار آمریکا، بیش از این اثرگذار باشد. پاکستان، به‌رغم روابط مثبت با آمریکا، رابطه مهمی با چین نیز دارد و در نتیجه عجیب نیست که در چنین برتنگاهی تلاش کند، کفه ترازو را کمی به سمت وضعیت مطلوب چین تکان بدهد. از سوی دیگر، پاکستان عملاً در مسیر تعاملات چین با ایران نیز قرار می‌گیرد و نقش آفرینی دارد. اخباری که از کمک چین به ایران در این مدت می‌رسد، با کم‌وبیش‌اش، هم‌برای پکن و هم‌برای تهران مهم هستند و اسلام‌آباد ایران در این میانه است. اینکه اخیراً چین درباره نقش آفرینی ایران در پروژه کرمدند و جاده حرف زده، باز مسئله‌ای است که اسلام‌آباد ایران را وارد می‌کند.

▼ **نگرانی مشترک**

بالاخره مسئله نامانی در خاورمیانه، دغدغهای است که کم‌وبیش برای همه کشورهای دور و نزدیک اهمیت دارد. تشدید هر گونه تنش و درگیری، تبعات گسترده معلوم و پیامدهای متعدد نامعلوم خواهد داشت. بسیاری، به‌خصوص در اطراف ایران، ترجیح می‌دهند با تبعات نامعلوم مواجه نشوند و پیامدهای نامعلوم را درنمایانند. در چنین وضعیتی، به هر حال بازیگری که تشدید جدی تنش را کلید زده، به شکلی غیرعادی یک طرف دیگر را هدف قرار داده و همه گزینه‌های ترسناک را روی میز گذاشته، اسرائیل بوده است. بسیاری از کشورها تلاش کردند با استفاده از گزینه‌ها و امکانات خود به هر شکل سعی کنند تنش را کاهش دهند یا درگیری را متوقف کنند. موقعیت پاکستان برخلاف بسیاری به او اجازه می‌داد چنین بی‌محابا تل‌آویو را محکوم کند و در صحنه بین المللی خواستار برخورد با اسرائیل و توقف اقداماتش باشد.

دغدغه مراحل بعدی ▼

از طرف دیگر، لاقال بخشی از ذهنیت پاکستان در این موضع گیری، به آینده نگری اش مربوط است. برنامه هایی که درباره منطقه در آمریکا و اسرائیل مطرح شده اند و در هفته های اخیر نیز در مصاحبه ها و گزارش ها از آمریکا بار دیگر به آن اشاره شده، محدود نیستند. اسلام آباد اصلاً بعید نمی داند که اگر به فرض، اسرائیل در ایران به اهدافش رسید و این کشور را به عنوان یک چالش از سر راه برداشت، در گام های بعدی خود هدف قرار نگیرد و در چنان موقعیتی، پاکستان می تواند درگیر

تضمین کنیم و همچنان موثرترین ارتش را در اروپا داشته باشیم.»

مکرون در سخنرانی خود همچنین از شرکای امنیتی و دفاعی پاریس خواست تا با همدستی با یکدیگر مقابل تهدیدهای یکسان که از سوی روسیه آغاز می‌شود با سرمایه‌گذاری‌های مشترک و همکاری‌های تقویت‌شده، «استون اروپایی ناتو» را بسازند و ادامه داد: «این معنای برنامه «اقدام امنیتی برای اروپا» است که یک ماه و نیم پیش توسط شورای اروپا تصویب شد و با ۱۵۰ میلیارد دلار ضروری، خریدهای مشترک تجهیزات نظامی را تأمین مالی خواهد کرد. اجرای آنها ضروری است و ما دارایی‌هایی برای این کار داریم. تولیدکنندگان ما دارایی‌هایی دارند.»

رئیس‌جمهور فرانسه با برشمردن قابلیت‌های نظامی فرانسه شامل «نسل

جنبه نظامی داشته، هم جنبه اقتصادی و تجاری، هم جنبه سیاسی و هم جنبه عقیدتی. افراتیون مذهبی در هند، همانند افراتیون مذهبی اسرائیل، مسلمانان را دشمن خود تعریف می کنند و در همین زمینه، بدهستان های فراوان نیز با یکدیگر داشته اند.

همین اواخر، کمی پیش از جنگ اسرائیل با ایران، وقتی برای مدتی هر چند کوتاه، هند و پاکستان درگیر زدوخورد شدند، بار دیگر به اسلام آباد یادآوری شد که تل آویو دهلی نور کنار یکدیگر هستند و در بزنه‌ها از هم حمایت می‌کنند. حتی ادعاهایی مطرح شد که اسرائیل در میانه درگیری اخیر هند و پاکستان، با پنهان تلاش کرده تأسیسات هسته‌ای پاکستان را هدف قرار دهد. دشمنی عمیق پاکستان با هند وقتی هم‌زمان با رابطه نزدیک هند و اسرائیل باشد، طبعاً هر دوی اینها خصومت را تشدید می‌کند و عجیب نیست اگر پاکستان در مقابل حمله متحد مهم هند به همسایه‌اش، از همسایه حمایت و با مهاجم تقابل کند.

▼ رابطه اسلام آباد و تهران

از طرف دیگر، ایران و پاکستان همواره در تلاش بوده‌اند رابطه بین خود را به نحوی مدیریت کنند که تقابلی بین شان واقع نشود، چرا که این رابطه در معرض چالش‌های جدی است؛ مسائلی مثل پاشش هادر مرز شرقی ایران، پدیده طالبان، وضعیت افغانستان، فعالیت گروه‌های تروریستی در مرز مشترک و مسائلی از این دست پتانسیل این را دارند که به چالشی میان تهران و اسلام‌آباد تبدیل نشوند. در طرف به این تقابل بی‌میل هستند و می‌دانند بالاگرفتن تنش بین این دو می‌تواند برای هر دو طرف خسارت بسیار داشته باشد و نفع اندک. حتی وقتی سال گذشته، مسئله گروه‌های فعال در مرز باعث شد دو طرف یکدیگر را هدف بگیرند، موضوع به سرعت حل‌وفصل شد تا کار بالا نگیرد. باز در چنین شرایطی، پاکستان تصمیم راحتی در مقابل حمله اسرائیل پیش رو دارد که از ارسال پیام حمایت به ایران، وزن مثبتی به تعاملاتش با همسایه اضافه کند و نیز خیال تهران را نیز از احتمال دخالشت به نفع طرف ضامن، راحت کند. اما حتی حمایت‌ها در چنین شرایطی، معمولاً در ظاهر کشورهایی مانند و در بزرگراه‌های آینده، در چالش‌های احتمالی که ممکن است رخ دهند، می‌توانند به همزبانی و تعامل کمک کنند.

▼ پکن چه می خواهد؟

پاکستان از سوی دیگر، در تعامل با چین نیز هست. پاکستان در زو خورد اخیر ش با هند نیز از تسلیحات چینی استفاده کرد و همچنان به این امکانات وابسته است. چین اگر چه در تنش های

کنیم، سریع‌تر تولید کنیم، مقادیر جدیدی تولید کنیم، با تقاضا سازگار شویم و تأمین مالی خصوصی را به سمت پایگاه صنعتی و فناوری دفاعی هدایت کنیم.

این تغییرات که از سال ۲۰۲۲ اجرا شده‌اند، باید تثبیت و تسدید شوند.»

رئیس‌جمهور فرانسه تأکید کرد که افزایش بودجه این امکان را فراهم می‌کند تا اباشکاری خود، روبه‌جلو حرکت کنیم.» و گفت: «قدرت ما وقتی جمعی است، بیشتر است و این، دقیقاً همان معنای تعهدی است که در اجلاس ناتو در ۲۵ ژوئن در راه، پس از تحقق اجلاس ورسای در سال ۲۰۲۲ صورت گرفت. ما باید برای دفاع از خود کارهای بیشتری انجام دهیم؛ ما باید در سطوح نظامی، صنعتی و فناوری از خود کارهای بیشتری انجام دهیم تا به عنوان اروپاییان به‌مستقل تر باشیم. این تلاش است که ما به‌اجازه می‌دهد اعتبار خود را از دست نرکاری خود